

oasis

supersonic

BIOGRAFIE

JEUGD

Noel Ik ben op 29 mei 1967 geboren in Longsight. *Sgt. Pepper* kwam uit op 1 juni en ik geloof dat de radio van het ziekenhuis *Sgt. Pepper* speelde toen ik werd geboren. Het is misschien niet waar, maar het is wel het verhaal dat ik al achtenveertig jaar vertel.

Peggie Gallagher Paul kwam tien maanden nadat ik was getrouwd. Een jaar later kwam Noel en alles was prima. Alles ging goed, of dat dacht ik in elk geval.

Paul Gallagher We hadden bloempotkapsels, gebreide truien, korte broeken. Ze breide onze truien. Je moet je voorstellen: je had geen keus, je kon niet zeggen: 'Die wil ik niet, mam', want ze had vier jaar lang een trui voor je gebreid. We droegen altijd dezelfde kleren. Misschien was het goedkoper om er twee te breien.

Peggie Liam kwam vijfenhalf jaar later. Er speelde altijd iets van jaloezie tussen Liam en Noel omdat Paul en Noel zo lang met zijn tweeën waren geweest. Ik droeg Paul en Noel op handen want ik had alleen die twee. Noel was een prachtige baby. Toen kwam Liam en ging alle aandacht naar hem uit. Je merkte iets van onvrede tussen die twee.

Noel We woonden in een drukke straat, tegenover de Longsight Market. Het was een drukke voorstad op ongeveer drie kilometer van het centrum van Manchester. Ik romantiseer mijn jeugd niet, maar het was prima. We hadden een buitentoilet. Het leven is niet makkelijk in het noorden.

Peggie Het was fantastisch. Dat was de heerlijkste periode met de kinderen. Iedereen kende elkaar, ik kende honderden Ierse mensen. Als ik met de jongens boodschappen deed op Stockwell Road kwam ik altijd mensen tegen die ik kende uit mijn jeugd met hun gezinnen. Ook in de kerk en op school: iedereen kende elkaar. Het was een hechte Ierse gemeenschap. Eerst woonden we in een huis in Longsight met twee kamers op de begane grond en twee slaapkamers boven. Dat werd gesloopt en we kregen een nieuw huis in Burnage, dat zuidelijker lag. In vergelijking met Longsight leek het daar net de Cotswolds. Je had een voortuin en een achtertuin in plaats van een steegje en een voordeur aan de straat. Maar in de kamers boven kon je je kont niet keren.

Paul Het was socialewoningbouw en we hadden drie slaapkamers. Dan krijg je wrijving natuurlijk. Veel mensen weten niet dat Liam van zijn tiende tot zijn zeventiende een slaapkamer deelde met Noel.

Noel Onze Paul had een eigen slaapkamer, die klootzak. Dat heb ik hem nooit vergeven. Ik moest een kamer delen met Liam. Dat werd pas een probleem toen we tieners werden. Hij was enorm irritant... dat is nooit veranderd.

Liam Paul had zijn eigen slaapkamer. Ik deelde een kamer met Noel. Dat was wel oké.

Noel Ik ging niet veel met Liam om voordat ik bij de band kwam. We deelden een kamer, maar vijf jaar is op die leeftijd een groot verschil. Toen ik vijftien was waren hij en zijn vrienden tien, dus dat scheelt een slok op een borrel. Ik rookte op mijn vijftiende wiet en hij was net de korte broek ontgroeid. We hadden nauwelijks een relatie.

Liam We konden wel aardig met elkaar overweg. Hij was een eenling, zo iemand naar wie je stenen gooit. Hij had een gitaar, dus hij vroeg er een beetje om, weet je? Dan zag je hem lopen met zijn gitaar en zijn maffe vrienden. Paul was een mod, dat dwong wat meer respect af. Hij was minder raar dan Noel.

Peggie Noel was heel rustig. Hij verstopte zich in zijn kamer. En altijd maar op die gitaar spelen. Ik klopte telkens weer aan om te zeggen dat hij me op mijn zenuwen werkte met die rotgitaar. ‘Niet zeiken over mijn gitaar,’ zei hij dan. Ik breide vaak en hij zat toen hij jong was altijd te drummen met de naalden. Dat zat in hem. Ik zei altijd: ‘Straks steek je jezelf nog een oog uit met die naalden.’

Paul Noel was stil, humeurig, mager, in zichzelf gekeerd. Hij bemoeide zich nergens mee. Liam was juist een opgewonden standje. Veel energie. Denk aan Zebedee van *The Magic Roundabout* versus... ik weet niet. Mickey Mouse misschien? Daar komt herrie van.

Liam Noel is nogal gesloten, een beetje stiekem zou ik zeggen.

Noel Ik begrijp niet waarom Liam en ik zo verschillend zijn. We hebben dezelfde jeugd gehad, weet je? Ik ben een eenling. Ik kan het goed vinden met mezelf. Ik ben geen verlegen muurbloempje. Ik ben heel sociaal en ik ben dol op mijn vriendenkring. Maar ik kan ook zonder. Een paar jaar in de bajes? Eenzame opsluiting? Daar zou ik geen last van hebben.

Liam Je moet oppassen voor dat soort mensen. Mensen die zeggen dat ze het prima zouden vinden in de gevangenis. Dat zijn enge types. Ik zou het niet kunnen. Hij is heel erg in zichzelf gekeerd. Hij is een rare, laat dat duidelijk zijn. Een fantastische gozer, maar ook een beetje een klootzak.

Noel Liam is heel irritant... ik ken eigenlijk geen goed woord om zijn idioterie goed te beschrijven.

Liam Dat joch is een denker, ik was niet zo'n denker. Ik had geen tijd om te denken. Ik had meer iets van: vooruit, we beginnen aan de dag. Ik ging niet zitten denken: het is dinsdagmiddag, wat zal ik eens gaan spelen? Zo zat ik niet in elkaar. Het was meer van: oké, laten we dinsdag goddomme te grazen nemen. We jagen dinsdag zo op stang dat het nooit meer dinsdag wordt. Laat dinsdag maar tegen woensdag zeggen: 'Jij gaat een moeilijke dag tegemoet, *mate*.'

Peggie Hij was een duivel, onze Liam. Altijd fratsen. Ik heb vaak op het punt gestaan om de bezem stuk te slaan op zijn rug als hij me weer kwam pesten in de keuken.

Liam Ik at te veel havermout, denk ik. Ik had veel energie. Drie borden als ontbijt, drie als ik uit school kwam en drie voor het slapengaan. Ik stuiterde tegen de muren, man.

Peggie Liam was een moederskindje, hij was altijd bij mij. Hij kwam me opzoeken en wilde altijd precies weten waar ik was. We waren allemaal hecht, maar Liam stond nog iets dichterbij me. Omdat hij de jongste was, denk ik. Iedereen was gek op hem omdat hij zich bekommerde om bejaarden. Als je met je boodschappen uit de winkel kwam, bood hij aan je tassen te dragen. Als hij over Burnage Lane liep, zwaaide hij naar iedereen. Altijd zwaaien. Iedereen was gek op hem.

Noel Liam is iemand die behoefte heeft aan een publiek. Een ideale frontman.

Paul Een enorme aandachtzoeker die je kleren jat, je platen jat, dit jat en dat jat en je geld jat.

Liam Ik ben altijd zelfverzekerd geweest, weet je. Als je in de spiegel kijkt en jezelf ziet... ik bedoel: als je eruitziet als een eikel, ga je je ook gedragen als een eikel. Begrijp je? Ik was blij met wat ik zag, dus ik ging er gewoon voor. Ik ben absoluut een uitsloover. Ik was dol op aandacht en dat ben ik nog altijd, maar ik ben geen Bonnie Langford* of zo'n pretentius kind met overdreven gebaartjes.

Peggie Ik ging altijd naar de toneelvoorstellingen op school en dan keek hij altijd of hij je zag zitten in het publiek. Liam wilde als klein jochie al overal de controle over behouden. Als hij niet de hoofdrol kreeg, dan deed hij niet mee. Noel zat heel anders in elkaar.

Noel Ik had geen hekel aan school, ik was geen anarchist of zo. Ik zei niet: fuck de school en fuck alle leraren of zo. Toen ik op school kwam, werd ik aangezien voor een andere jongen, een jongen van een andere school die ook Gallagher heette. Er waren in mijn jaar drie klassen voor goede leerlingen en twee klassen voor probleemgevallen. Door die vergissing zat ik een semester bij de bollebozen. Ik dacht: hier klopt iets niet. Ik had geen idee waar de lerares het over had. Waar heeft ze het over? En wat moet ik tussen al die nerds? Toen kwam ik in de goede klas terecht en begreep ik alles weer. Ik was waar ik hoorde: bij de dombo's.

Liam Ik vond school wel oké, ik had het naar mijn zin. Ik leerde geen zak, maar het rondkloten beviel me prima. Dat was een goede voorbereiding op in een band zitten en touren. Ik vond

---

* Actrice, danseres en zangeres die haar carrière begon als kindster.

het leuk om bij een groep te horen. Ik was graag bij mijn vrienden. We hadden veel plezier. Maar ik hoorde er niet echt bij. Ik zat vaak in mijn eentje te piekeren over dingen. En ik had altijd snode plannen.

Noel Als ik terugkijk... ik heb er niet echt een gevoel bij. Ik word er niet nostalgisch van, maar ik vond het ook geen hel. Je moest het gewoon doen totdat je wat ouder was. Dan lieten ze je gaan en was het voorbij. Ik spijbelde niet – ‘drukken’ zeiden we altijd – omdat ik er een hekel aan had, maar omdat het zo saai was. Een vriend van me woonde naast school en zijn ouders waren overdag op hun werk. We gingen vaak naar zijn huis. We deden de hele dag geen zak behalve naar muziek luisteren en rottigheid uithalen. Het werd iets lastiger toen mijn moeder in de schoolkantine ging werken. Toen moest ik in elk geval rond de lunch op school zijn, maar niet ’s ochtends en ’s middags.

Peggie Noel was schaamteloos. Ik werkte in de kantine en dan ging hij in de rij staan. Hij droeg enorme Doc Martens. Hij nam wat hij maar wilde, want de lunch was gratis, en dan kwam hij later terug met een koek die hij niet wilde die hij me dan gaf alsof hij dan geen problemen kon krijgen. Dan vroeg zijn lerares me: ‘Waar is Noel?’

‘Ik heb hem net nog gezien. Hij stond voor mijn neus.’

‘Nee, mevrouw Gallagher, hij is al drie weken niet op school geweest.’

‘Ik heb net met hem staan praten. Hij had een dienblad en alles.’

Hij was met de noorderzon vertrokken. Hij was een probleemgeval.

Liam Ik liet me kaalscheren, nam een paar piercings, zei een paar keer tegen de leraren dat ze moesten oprotten. Zo gaan die dingen. Ik deed mijn huiswerk niet. Ik zei een keer dat het was opgegeten door een alien, het bekende werk. Soms bleef ik thuis, dan gingen we poolen en blowen, spijbelen of hoe ze het tegenwoordig ook noemen. Maar inderdaad, als ik er was, was het lachen.

Peggie De lerares zei een keer: ‘Ik weet niet hoe u het met hem uithoudt, mevrouw Gallagher. Ik heb hem maar een paar uur per dag en dan moet ik een pil slikken als ik thuiskom. U hebt hem de hele dag om u heen.’ Ik kom haar nog weleens tegen. ‘Hij was een energiek mannetje,’ zegt ze dan. Hij was een duivel, onze Liam.

Liam Ik vond het best leuk op school. Zoals ik al zei: ik heb er niet veel geleerd, maar ik vond het leuk omdat je geen moer deed en gewoon lol trapte. Ik was niet slim en zakte voor mijn examens. Ik zat uit het raam te kijken en tikte mensen tegen hun oren en jatte hun spullen. Ik was de clown van de klas. Er waren thuis de nodige spanningen en het gaf afleiding om naar school te gaan en rond te hangen met mijn vrienden. We knokten vaak met jongens van andere scholen, dat was altijd lachen. Ik zal niet zeggen dat ik een ruziezoeker was. Maar als iemand begon, rende ik niet weg, weet je? Ik was geen vechtersbaas. Er waren wel jongens met losse handjes. Ik had vrienden die precies wisten hoe je iemand buiten westen slaat.

Paul Hij liep altijd heel arrogant te wezen op school, maar toen kwamen er jongens van een andere school en heeft hij ervan langs gekregen met een hamer.

Liam Ja, op St. Mark's heb ik een klap gekregen met een hamer. We stonden achter de school een peuk te roken. De meisjes kwamen altijd naar onze school omdat we betere toiletten hadden. We stonden te praten met het zusje van een maat van me. Zij was twaalf en wij zullen vijftien zijn geweest. Toen kwam er een hele groep gasten, ik weet niet meer van welke school. Ze hadden hun capuchons omhooggetrokken en een van die gasten sloeg haar. Toen hebben wij ons ermee bemoeid. Ik had een joch geslagen en hij haalde een kleine hamer tevoorschijn en sloeg me op mijn achterhoofd. Ik moest naar het ziekenhuis. Overall bloed. Daardoor miste ik wiskunde, dus dat was prima. En toen was het gepiept. Na die dag was het alsof alles op zijn plaats was gevallen. Opeens hoorde ik muziek. Opeens begreep ik het. Tot die tijd liet muziek me koud. Ik weet dat het raar klinkt en ik heb dit al eerder gezegd, maar wie het ook was, ik wil hem bedanken.

Noel Iemand heeft de muziek in zijn kop gebeukt. Nou, die heeft heel wat op zijn geweten. Ik heb een perfect alibi, dus mijn schuld is het niet.